

Statsråd Solveig Horne
Barne-, likestillings- og
inkluderingsdepartementet
Pb 8036 Dep
0030 Oslo

Vår fil: B14-KJ02-Krav BLD 2015
Vårt arkiv: 401
Saksbeh: ÅTS, KJ, ATS

Oslo, 13. januar 2014

FFOS KRAV TIL STATSBUDESJETTET 2015

FFO oversendte sine hovedkrav til regjeringen 25. november 2013 om innsatser på prioriterte området i politikken for funksjonshemmede i statsbudsjettet for 2015. Som varslet i møte i Kontaktutvalget mellom regjeringen og FFO 17. desember 2013, oversender vi nå detaljerte krav på sentrale politikkområder for funksjonshemmede.

FFOs krav til statsbudsjettet 2015 på Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets ansvarsområde er:

Bedre rammevilkår for funksjonshemmedes organisasjoner

- *FFO ber regjeringen øke de frie driftsmidlene til funksjonshemmedes organisasjoner med 50 mill. kroner i 2015 og starte opptrappingen allerede i revidert nasjonalbudsjett 2014 med 10 mill. kroner.*
- *FFO ber regjeringen etablere en prøveordning med en statlig finansiering på 5 mill. kroner til opplæringen av brukerrepresentanter i regi av funksjonshemmedes organisasjoner i statsbudsjettet for 2015.*

Diskriminerings- og tilgjengelighetsloven

- *FFO ber regjeringen inkludere retten til varer og tjenester i diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.*

Likestillings- og diskrimineringsnemnda

- *FFO ber regjeringen gi Likestillings- og diskrimineringsnemnda myndighet til å ilegge erstatning og oppreisning for brudd på diskriminerings- og tilgjengelighetsloven.*

FN-konvensjonen for rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne

- *FFO ber regjeringen gjennomføre FN-konvensjonen for rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne i menneskerettsloven.*
- *FFO ber regjeringen ratifisere tilleggsprotokollen til FN-konvensjonen for rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne.*

Skyggerapportering

- FFO ber om at regjeringen setter av tilstrekkelige midler til FFOs arbeid med skyggerapporten til FN-komiteen for rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne, i statsbudsjettet for 2015.

Behov for en statusrapport og opptrappingsplan

- FFO ber regjeringen om at det legges frem en statusrapport for arbeidet med universell utforming på alle samfunnsområder.
- FFO ber regjeringen om at det utarbeides en forpliktende opptrappingsplan for arbeidet med universell utforming frem til 2025.

Bedre rammevilkår

Funksjonshemmedes organisasjoner opplever at de økonomiske rammevilkårene for å drive medlemspleie og et aktivt interessedepolitisk arbeid stadig svekkes. Bevilgningen har gitt en gradvis negativ utvikling gjennom mange år. Inntektene for mange av organisasjonene er blitt kraftig redusert, mens kostnadene til drift har økt. Noen organisasjoner har tidligere hatt betydelige inntekter gjennom automater og lotteri, inntektskilder som er redusert betraktelig og har vært vanskelig å erstatte. Nivået på tilskuddet til funksjonshemmedes organisasjoner er langt fra tilstrekkelig for å dekke organisasjonenes behov og utfordringer og møte de forventningene som myndighetene har til organisasjonene.

I statsbudsjettet for 2014 var det en reell nedgang av tilskuddet til funksjonshemmedes organisasjoner. Bevilgningen er heller ikke prisjustert.

Flere organisasjoner inn i tilskuddsordningen

Fra 2014 er det innført et nytt tilskuddsregelverk der det er åpnet for flere organisasjoner i ordningen. FFO ble både overrasket og urolige over at det parallelt med innføringen av nytt regelverk reelt sett ble kuttet i bevilgningen. FFO var i forkant av innføringen av nytt regelverk opptatt av å unngå uro i organisasjonene. To forhold er avgjørende: gode prosesser med organisasjonene som er berørt av endringene og økte bevilgninger. Bufdir har gjennomført gode prosesser knyttet til det nye regelverket, men manglende bevilgninger kan fort motvirke den positive innstillingen som er skapt til regelendringene.

For FFO har det vært viktig at nytt regelverk for tilskuddsordningene har stor tilslutning blant organisasjonene. Det er nå gitt garantier for at tilskuddsberettigede organisasjoner ikke skal motta redusert tilskudd de neste to årene. Denne garantien som organisasjonene har fått fra departementet, og som er nedfelt i det nye regelverket, lar seg ikke møte uten at bevilgningen økes.

Arbeids- og sosialkomiteen ba om følgende i sin i Innst. 15 S (2012–2013):

"Komiteen er orientert om at selvstendige barne- og ungdomsorganisasjoner fremdeles ikke mottar støtte til likemannsarbeid og ferie- og fritidstiltak på selvstendig grunnlag, selv om dette har blitt påpekt i tidligere innstillinger, jf. Innst. 15 S (2011–2012).

Komiteen er kjent med at Bufdir har fått i oppdrag å legge frem forslag til nytt regelverk for ordningen, og forutsetter i den forbindelse at denne omfatter hensynet til ungdom slik at en kan styrke selvhjelpsarbeid og velferds-, og ferie- og fritidstiltak uavhengig av alderssammensetningen i medlemsmassen i organisasjonen som søker.

Komiteén forutsetter at nytt regelverk vil gi alle demokratisk oppbygde organisasjoner som jobber for funksjonshemmede lik tilgang til tilskuddsordningen for funksjonshemmedes organisasjoner, uavhengig av alderssammensetning i medlemsmassen."

I Innst. 15 S (2013–2014) har komiteen gjentatt dette.

I den nye tilskuddsordningen er støtte til likemannsarbeidet i ungdomsorganisasjonene inkludert i tillegg til ferie- og fritidstiltak. I tillegg vil flere små grupper av personer med sjeldne diagnoser også få anledning til å søke tilskudd, selv om medlemstallet ligger under kravet om å ha minimum 250 medlemmer. Noen organisasjoner vil på sikt falle ut av ordningen, men den umiddelbare konsekvensen vil være at flere organisasjoner og flere formål skal ivaretas.

Det nye regelverket vil dessuten stille større krav til søknad og rapportering. Dette vil gi organisasjonene et merarbeid, noe som det hadde vært naturlig å kompensere for gjennom økte bevilgninger.

Utviklingen av rammevilkårene for funksjonshemmedes organisasjoner

Nedgangen i driftstilskuddet over tid har for mange organisasjoner resultert i nedbemanning, noe som svekker organisasjonenes gjennomføringskraft.

Utviklingen av driftstilskuddene til funksjonshemmedes organisasjoner fra 2003 – 2013 ser slik ut: (sommerleir/ferie- og velferdstiltak er ikke tatt med i denne tabellen)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Driftstilskudd	98	103	102	105	109	112	115	115	119,6	123,4	127,5
Likemanns- midler	14	14	23	23	24	25	27	27	27,5	28,3	29,2
Totalt	112	117	125	128	133	137	142	142	147,1	151,6	156,7

I en evaluering av tilskuddsordningene til funksjonshemmedes organisasjoner, gjort av Rambøll (2012) på oppdrag fra Bufdir, er det gjort rede for hvordan tilskuddsordningene har utviklet seg over tid på bakgrunn av tilskuddstallene. Rapporten konkluderer med at rammen for tilskuddsordningen i perioden 2006-2011 har økt i tråd med konsumprisindeksen. Samtidig understrekes det at det ikke er tatt hensyn til at det har kommet flere organisasjoner inn i ordningen. Det som ikke omtales, men som vi som en paraplyorganisasjon har god kunnskap om, er at veksten ikke kompenseres for de generelle negative endringene i rammevilkårene for funksjonshemmedes organisasjoner i samme periode.

I 2002 var det 109 organisasjoner som mottok støtte fra ordningen. I 2013 var tilsvarende tall 127. Endringer i regelverk vil gi en større økning i organisasjoner i årene som kommer.

Mer enn halvparten av organisasjonene har hatt en reell nedgang i tilskuddet de siste årene selv om det har vært en nominell økning av tilskuddsrammen. Med budsjettet for 2014 blir dette merkbart for mange.

For funksjonshemmedes organisasjoner, som organiserer mennesker som lever med funksjonshemninger og kronisk sykdom og deres pårørende, er det begrenset hvilken egeninnsats som kan utøves for å drive inntektsbringende arbeid. Organisasjonene er i stor grad priggitt politiske myndigheters vilje til å belønne det å ha aktive interessepolitiske organisasjoner.

I 2015 vil utslaget av nytt regelverk komme for fullt. For å oppfylle den garantien som organisasjonene har fått om at ingen organisasjoner skal motta redusert tilskudd de to

kommende årene, ber FFO regjeringen allerede i revidert nasjonalbudsjett for 2014 om å øke bevilgningen til driftstilskuddsordningen og de frie driftsmidlene til funksjonshemmedes organisasjoner med 10 mill. kroner.

Statlig finansiering av brukervedvirkning

Etableringen av nye brukervedvirkningsarenaer er et resultat av mange tiårs kamp fra funksjonshemmedes og kronisk sykes organisasjoner. I løpet av de siste årene er det etablert en rekke nye brukervedvirkningsarenaer.

I tillegg til de lovpålagte vedvirkningsstrukturene, utvikles det brukervedvirkningsordninger innen ulike forvaltningsorgan og i offentlige virksomheter. Brukervedvirkning er også en naturlig del av større prosjekter og utredninger på alle nivåer innenfor flere sektorer. Stadig oftere trekkes brukerrepresentanter inn som eksperter.

Når funksjonshemmedes organisasjoner skal bidra inn på disse arenaene, krever det kompetanse hos brukerne. Det forutsetter også at vi kan drive systematisk skoleringsarbeid av våre brukerrepresentanter, og dette er ressurskrevende. En god opplæring er helt nødvendig for at organisasjonene skal bli i stand til å levere kompetente brukervedvirkere. Den generelle opplæringen er per i dag organisasjonenes eget ansvar.

Stortinget har, gjennom mange separate vedtak, vist at det er bred politisk enighet om at brukervedvirkning skal legges til grunn ved utvikling av offentlige velferdstjenester. FFO mener derfor at det er behov for å få til en statlig finansieringsordning for systematisk opplæring og kompetanseutvikling for brukerrepresentanter. Bare gjennom en skoling av brukerne kan vi sikre at våre representanter bidrar i utviklingen av gode tjenester.

Som følge av ratifisering av FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne har norske myndigheter påtatt seg en forpliktelse til aktivt å trekke inn og rådføre seg med funksjonshemmede, gjennom de organisasjoner som representerer dem.¹ En statlig finansiering av opplæring til brukerrepresentanter vil kunne bidra til å oppfylle denne forpliktelsen.

På denne bakgrunn ber FFO om at det etableres en statlig finansieringsordning for den generelle opplæring og skoling av brukerrepresentanter i regi av funksjonshemmedes organisasjoner. Vi foreslår en to-årig prøveordning fra 2015 der det avsettes fem mill. kroner hvert år. Målgruppen for tilskuddsordningen må være landsdekkende organisasjoner av personer med funksjonshemming og kroniske sykdommer, samt nasjonale paraplyorganisasjoner. FFO ber om å bli trukket inn i arbeidet med å utforme denne ordningen.

Diskriminerings- og tilgjengelighetsloven

FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne artikkel 9 forplikter staten til å sikre funksjonshemmede en rett til varer og tjenester på alle områder. FN-komiteen for mennesker med nedsatt funksjonsevne har i en klagesak mot Ungarn avgjort at retten til tilgjengelighet også gjelder for varer og tjenester som alle tjenester fra private banker.² FN-komiteen har videreført denne tolkningen i utkast til tolkningsuttalelse til artikkel 9.³

¹ CRPD artikkel 4(3)

² Szilvia Nyusti, Péter Takács og Tamás Fazekas v. Ungarn (2013)

³ Utkast til tolkningsuttalelse nr. 2 til artikkel 9

Likestillings- og diskrimineringsombudet har påpekt en motstrid mellom norsk rett og konvensjonen i sin nasjonale rapport av 3. desember 2013.⁴ På side 21 konkluderer LDO med følgende:

«Etter LDOs vurderinger har ikke norske myndigheter truffet de lovgivningsmessige og administrative tiltak som er best egnet og mest hensiktsmessig for å virkeliggjøre funksjonshemmedes rettigheter med hensyn til tilgang til informasjon, varer og tjenester.»

LDO anbefaler regjeringen om å sette ned et lovutvalg for å vurdere hvordan lovverket skal endres og at funksjonshemmedes organisasjoner involveres i denne prosessen i tråd med konvensjonens artikkel 4(3).

Ny diskriminerings- og tilgjengelighetslov (DTL) trådte i kraft 1. januar 2014. § 16 gir rett til individuell tilrettelegging av barnehagetilbud og tjenester etter helse- og omsorgstjenesteloven som er av varig karakter. § 17 gir rett til individuell tilrettelegging på skole- og utdanningsinstitusjoner og § 26 gir arbeidstakere og arbeidssøkere rett til individuell tilrettelegging av arbeidsplass og arbeidsoppgaver. Retten til individuell tilrettelegging av tjenester gjelder dermed kun på noen områder. For eksempel er ikke statlige og private tjenester omfattet.

Universell utforming er definert i DTL § 13 annet ledd som

«...utforming eller tilrettelegging av hovedløsningen i de fysiske forholdene, inkludert informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) slik at virksomhetens alminnelige funksjon kan benyttes av flest mulig.»

Varer, som for eksempel matvarer, er ikke omfattet av definisjonen.

FFO er enig med LDO i at norsk lovgivning ikke gjennomfører konvensjonen fullt ut. Det er derfor behov for å endre diskriminerings- og tilgjengelighetsloven til å omfatte rett til varer og tjenester i tråd med Norges internasjonale menneskerettsforpliktelser.

Likestillings- og diskrimineringsnemnda

Diskrimineringsombudloven gir nemnda myndighet til å pålegge stansing, retting og andre sanksjoner. For å få erstatning og oppreisning må den diskriminerte gå til domstolen. Oppreisning og erstatning er naturlige virkemidler for å oppnå formålet med likestilling og ikke-diskriminering i vårt samfunn. For den enkelte er det viktig å få kompensert det økonomiske tapet og få oppreisning for tort og svie. Det vil også ha en viktig forebyggende effekt.

Konklusjonen i Likestillingsutredningen, NOU 2012:18 Struktur for likestilling, er at Likestillings- og diskrimineringsnemnda bør få utvidet myndighet for å sikre et effektivt diskrimineringsvern.

FFO mener Likestillings- og diskrimineringsnemnda må få myndighet til både å ilegge erstatning og oppreisning. Til sammenligning har Pasientskadenemnda myndighet til å ilegge erstatning ved pasientskader. På samme måte som pasienter er gitt et effektivt vern ved svikt fra helsevesenet, må personer som har blitt diskriminert få et effektivt vern ved brudd på diskrimineringslovgivningen. FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne artikkel 5(2) forplikter dessuten norske myndigheter til å gi funksjonshemmede effektiv rettslig beskyttelse mot diskriminering.

⁴ CRPD: Rett til tilgang til informasjon, varer og tjenester – innspill til norske myndigheter (2013)

Tall fra LDO viser at det foreligger utstrakt diskriminering av funksjonshemmede, mens tall fra rettsapparatet viser at det har vært svært få søksmål for brudd på diskrimineringslovgivningen. De færreste har ressurser til å ta sin sak til domstolene for å få økonomisk kompensasjon og må dermed leve med de følgene diskrimineringen har medført.

For at diskrimineringsvernet skal bli tilstrekkelig effektivt, ber FFO regjeringen gi Likestillings- og diskrimineringsnemda myndighet til å ilegge erstatning og oppreisning.

FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD)

FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne er folkerettslig bindende for Norge. Fordi det norske rettssystemet er bygget på det dualistiske prinsippet, kan ikke borgerne påberope seg konvensjonens rettigheter direkte ovenfor en norsk domstol før konvensjonen er gjort til en del av norsk rett. Konvensjonen får likevel betydning i nasjonal rett ettersom norsk rett presumeres å være i samsvar med folkeretten (presumsjonsprinsippet). FFO mener det er viktig at funksjonshemmede kan påberope seg rettighetene i konvensjonen direkte og mener at konvensjonen må gjennomføres i norsk rett.

Da konvensjonen ble ratifisert 3. juni 2013, la myndighetene til grunn at norsk rett var i samsvar med konvensjonen.⁵ FFO kan derfor ikke se noen grunn til at konvensjonen ikke skal gjennomføres i norsk rett på linje med andre konvensjoner som beskytter utsatte grupper. FNs kvinnekonvensjon, FNs rasediskrimineringskonvensjon og FNs barnekonvensjon er alle tatt inn i menneskerettsloven og gjort til en del av norsk rett. Å behandle funksjonshemmedes konvensjon på en annen måte, har etter vår mening en negativ signaleffekt. I tillegg vil ikke funksjonshemmedes konvensjon bli offentlig tilgjengelig fordi konvensjoner som ikke er en del av norsk rett ikke finnes på Lovdata.

Menneskerettsloven gir bestemmelsene i konvensjonene som er tatt inn i loven forrang foran bestemmelser i annen lovgivning. Hvis funksjonshemmedes konvensjon tas inn i diskriminerings- og tilgjengelighetsloven vil det innebære en forskjellsbehandling fra sammenlignbare konvensjoner. FNs kvinnekonvensjon og FNs rasediskrimineringskonvensjon forbyr diskriminering på grunnlag av henholdsvis kjønn og etnisitet. I tillegg til å forby diskriminering på grunnlag av funksjonsevne, presiserer FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne innholdet i tilnærmet alle menneskerettighetene. Konvensjonen er med andre ord en helhetlig konvensjon på lik linje med blant annet FNs barnekonvensjon. En gjennomføring av funksjonshemmedes konvensjon i menneskerettsloven vil gjenspeile behovet for å rette fokus mot likestilling av verdens største og en av de mest marginaliserte minoriteter.⁶

FFO ber regjeringen ta inn FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne i menneskerettsloven.

Tilslutning til valgfri tilleggsprotokoll til FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne

Tilleggsprotokollen til konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne, som blant annet gir rett til å klage på brudd på konvensjonen, er verken signert eller ratifisert av Norge.

FFO mener at regjeringen bør ratifisere tilleggsprotokollen av flere årsaker. For det første vil en klagerett bidra til å sikre effektiv gjennomføring av konvensjonen. Det har tidligere vært

⁵ Prop. 106 S (2011-2012) Samtykke til ratifikasjon av FNs konvensjon av 13. desember 2006 om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne

⁶ WHO: World Disability Report (2011)

argumentert med at økende rettsliggjøring og avgivelse av makt til internasjonale domstoler og internasjonale komiteer svekker handlingsrommet til nasjonale myndigheter. FFO mener imidlertid at internasjonale forpliktelser allerede i stor grad er førende for norsk politikk og lovgivning. De endringer i lovgivning og budsjetter som klagerett eventuelt kan medføre, vil kun være endringer som bringer norsk rett og praksis i samsvar med de konvensjonsforpliktelsene Norge har valgt å stå inne for gjennom ratifikasjon. I tillegg er nasjonale myndigheter gitt et vidt handlingsrom i valg av tiltak for å gjennomføre konvensjonen i praksis, og forpliktelsen til å oppfylle økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter er begrenset av tilgjengelige ressurser.

For det andre vil tilslutning til tilleggsprotokollen sende et tydelig signal til verdenssamfunnet om at Norge tar menneskerettighetene til funksjonshemmede på alvor.

For det tredje har Norge allerede sluttet seg til tilleggsprotokollen til FNs kvinnekonvensjon og FNs rasediskrimineringskonvensjon som gir rett til å klage på brudd på henholdsvis kvinnekonvensjonen og rasediskrimineringskonvensjonen. FFO mener funksjonshemmede må få den samme muligheten som andre utsatte grupper til å gå til en internasjonal komité dersom de mener seg utsatt for menneskerettsbrudd.

For det fjerde kan ikke klageadgangen benyttes før nasjonale rettsmidler er uttømt. Det betyr at det er i de tilfeller der nasjonale vedtak og avgjørelser ikke har gitt et effektivt vern mot brudd på konvensjonen at den enkelte har mulighet til å klage til FN-komiteen for rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne.

På denne bakgrunn ber FFO regjeringen om å ratifisere tilleggsprotokollen til FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne.

Skyggerapportering

FN-konvensjonen om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne artikkel 33 nr. 3: presiserer følgende:

"Sivilsamfunnet, og særlig mennesker med nedsatt funksjonsevne og de organisasjoner som representerer dem, skal trekkes inn i overvåkningsprosessen og delta fullt ut i den."

Alle FN-komiteer anbefaler at det sivile samfunn leverer en skyggerapport for å kunne bestemme hvilke utfordringer og gap som eksisterer og hva slags tiltak som er påkrevet for å sikre effektiv gjennomføring av menneskerettigheter. Skyggerapporter fra sivil samfunn bidrar til dokumentasjon om hvordan konvensjonen er implementert og fulgt opp. FN-komiteen for rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne har gitt et uttrykkelig ønske om å få tilsendt rapporter fra funksjonshemmede og deres organisasjoner.⁷

Regjeringen har i statsbudsjettet for 2014 uttalt at FFO vil få ansvaret for skyggerapporteringen og at det vil bli innvilget tilskudd til arbeidet. Dette vil FFO sende en egen søknad om.

Skyggerapportering er et omfattende arbeid. Dette gjelder særlig den første skyggerapporten. Fordi konvensjonen krever at den første statsrapporten skal være omfattende vil det også påvirke omfanget av arbeidet med den første skyggerapporten. FFO vil påbegynne arbeidet med skyggerapporten i 2014 og vår prosess vil gå parallelt med arbeidet med statsrapporten. Det vil imidlertid være nødvendig å vurdere skyggerapporten i lys av statsrapporten og gjøre endringer og tilføyelser i skyggerapporten etter at statsrapporten er levert 3. juli 2015. Det kan også være behov for å kommentere på sakslisten som vedtas av FN-komiteen forut for den muntlige eksaminering og å delta og

⁷ Komitemedlem Stig Langvad, i møte med FFO 17.09.13

legge frem synspunktene til funksjonshemmedes organisasjoner under den muntlige eksamineringen i FN-komiteen.

FFO er opptatt av å gjøre et godt arbeid med den første skyggerapporten og få til gode prosesser med aktuelle samarbeidspartnere. Vi ber derfor om at regjeringen setter av tilstrekkelige midler til dette arbeidet i statsbudsjettet for 2015.

Behov for en statusrapport og opptrappingsplan for arbeidet med universell utforming

Fordi arbeidet med universell utforming er så fragmentert, savner FFO en årlig rapport som kunne beskrive status i arbeidet med universell utforming på de ulike samfunnsområdene. En slik statusrapport er en forutsetning for å kunne lage en realistisk fremdriftsplan for å sikre at Norge er universelt utformet innen 2025.

FFO oppfordrer derfor regjeringen til å innhente rapporter og utarbeide en samlet årlig rapport på alle samfunnsområder. Det vil være viktig at rapporten også beskriver eventuelle avvik fra planene.

FFO møter ofte argumentet om at arbeidet med universell utforming er integrert i det generelle forbedringsarbeidet på alle områder og derfor vanskelig å beskrive særskilt. Vi mener likevel at en egen statusrapportering vil øke bevisstheten om viktigheten av universell utforming og synliggjøre arbeidet. Vi tror et krav om å rapportere på de særskilte innsatsene knyttet til universell utforming vil ha en positiv effekt på fremdriften i arbeidet, som igjen kan bidra til at målene nås innen 2025.

Som en konsekvens av dette arbeidet bør det utarbeides en forpliktende opptrappingsplan med en tilstrekkelig ramme frem til 2025, som sikrer en god systematikk rundt arbeidet med universell utforming og som gjør at målet om et universelt utformet Norge i 2025 kan nås.

Anmodning om møte

FFO ber samtidig om et snarlig møte med politisk ledelse i departementet for å gjennomgå våre krav til statsbudsjettet.

Med vennlig hilsen

FUNKSJONSHEMMEDES FELLESGORGANISASJON

Knut Magne Ellingsen
Leder

Liv Arum
Generalsekretær

Vedlegg: Rapporten «Utviklingen av funksjonshemmedes rettssituasjon de siste 10 år»